

[Askjær Jørgensen]

pointeret af en fagmand, der er god til at udlægge en politisk tekst. Jeg skal i øvrigt meddele hr. Ellemann-Jensen, at når vi skal debattere den forespørgsel, der har nr. VIII, så skal vi nok huske at tage fat på, hvad venstre står for.

Maisted (FP):

Det, der var interessant ved hr. Ellemann-Jensens udtalelser, var selvfølgelig, at han læste den første del af dagsordenen og så sagde: det er vi jo alle sammen enige i, det er jo konklusionerne af det lovforslag, der ligger. Det er vi altså enige om giver byrder for erhvervslivet og forhøjer pris- og omkostningsniveauet. Det, vi åbenbart ikke er enige med venstre i, er anden del af dagsordensforslaget, nemlig at der er langt mere behov for foranstaltninger, der kan lempe erhvervslivets byrder og lette pris- og omkostningsniveauet. Det afgørende er, at venstre gang på gang siger det stik modsatte af, hvad partiet gør. Det, vi har behov for her for at bekæmpe arbejdsløsheden og for at lette erhvervslivets byrder, det er ikke at lave afgiftslove, der betyder 130 mill. kr. mere i udgifter for erhvervslivet.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Jeg er sandelig også enig med fremskridtspartiet i, at der er behov for foranstaltninger, der kan lette erhvervslivets byrder og lette pris- og omkostningsniveauet. Det er lige præcis, hvad vi fik med i købet, da vi accepterede en emballageafgift, som vi måske ellers gerne havde været foruden, for de ting her skal jo ses i en sammenhæng. Det skal ses i en sammenhæng i et forlig, hvor vi til gengæld sikrede erhvervslivet rimeligere vilkår for investeringer, og hvor vi sikrede omkostningslempler, f. eks. ved at et par uger af dagpengeordningen faldt bort. Se, det er noget, der har noget med arbejdende folkestyre at gøre – og hvis fremskridtspartiet tog sig en tænkepause på et par år, så kunne det være, man fandt ud af, hvad der menes med det.

Glensgård (FP):

Ja, nu har man jo ikke farmand til at rage kastanjerne ud af ilden, men hr. Ellemann-

Jensen nævnte også, at forslaget tilsigtede genbrug. Vil hr. Ellemann-Jensen bekræfte, at der over for udvalget er fremkommet oplysninger om, at genbrug ikke forbedres ved hjælp af dette forslag? En mand fra en virksomhed, som netop beskæftiger sig med ideen om genbrug, altså en mand, som ligefrem skulle leve af genbrug, siger: denne lovgivning giver ikke øget genbrug. Hvori ligger fordelene, når endog ikke den virksomhed, som skulle have profit af forslaget, kan se genbrugstanken? Ja, måske navnet Jensen kunne være genbrug, men det skulle også være det eneste.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Hr. Ellemann-Jensen henholder sig til et augustforlig, der har betydet, at skatterne og afgifterne er steget med en 6-7 mia kr. på årsbasis. Det betyder forøgede omkostninger for erhvervslivet. Dertil kommer et lovforslag som dette. Hertil siger man, at de penge – skaffet ved yderligere skattebyrder på andre – som man vil dele ud selektivt, vil betyde en lettelse for erhvervslivet. Det er ikke en politik, et liberalt parti burde føre.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Det er vist ikke til for os andre at blande os i det fortsatte private opgør, der synes at ride dagsordenen i dag som en mare. Derfor skal jeg blot sige, at jeg igennem tummelen kun har opfattet ét spørgsmål til undertegnede, nemlig det, hr. Bernhard Baunsgaard stillede, der drejede sig om administrationen af § 1, stk. 2, hvor den situation jo kan foreligge, at en given virksomhed viderefører arbejder halvfabrikata, f. eks. i forbindelse med en udstansning af disse halvfabrikata og derefter limning og videre bearbejdning til emballager. I det omfang der derved på virksomheden foregår en betydelig værdiforøgelse – og det forstår jeg er tilfældet i det eksempel, hr. Bernhard Baunsgaard nævnte – så taler alt for at være positivt indstillet over for at lægge afgiften i det sidste led og ikke i det næstsidsste led.

(Kort bemærkning).